

“Amb la crisi, ens trobem amb un increment de sortides i que els incendis domèstics són més importants”

cap trucada d'emergència: pràctiques al parc; manteniment i neteja de vehicles i instal·lacions; visites a elements de risc, infraestructures i indústries per fer fitxes operatives d'elements de risc (en tenim de l'hospital, del túnel de Pàrpers i del Circuit de Catalunya). També es fan visites a empreses, químiques..., per conèixer les instal·lacions i poder preveure possibles actuacions i riscos.

Com es noten els efectes de la crisi?

Ens trobem amb un increment de sortides i que els incendis domèstics són més importants, perquè algunes estufes, instal·lacions elèctriques... no estan en les condicions que haurien d'estar. Quan una família perd la casa per un desnonament i se'n van a viure amb els avis, per exemple, en aquell habitatge hi ha molt més mobiliari i si es genera un incendi, hi ha més càrrega de foc.

Feu una tasca important de sensibilització i prevenció entre els estudiants.

Amb la crisi, les visites escolars han baixat força. Aprofito per convidar els centres a venir, al nostre web trobaran la informació (www.bombersgranollers.org). Els nens i nenes demostren molt interès en aquestes visites: puguen al camió, els posem els llums i la sirena, els ensenyem el material... tot en un llenguatge planer. Els mestres ja estan avisats que si hi ha una emergència, però, haurem de sortir per atendre-la.

I amb els adolescents, l'accent es posa en la seguretat en la conducció.

Participem en xerrades de la policia local als instituts, al costat de persones que han patit un accident, pares que han perdut un fill, el SEM..., promogudes per la mútua de conductors dins el programa “Canvi de marxa”.

“Els nens i nenes que vénen a les visites escolars demostren molt interès: puguen al camió, els posem els llums i la sirena, els ensenyem el material..., tot en un llenguatge planer”

Visita al Parc de Bombers d'una escola de Santa Eulàlia de Ronçana, al juny passat. L'equip d'excarceració del parc, en plena maniobra en un concurs. Incendi en una indústria de Parets, el darrer estiu.

L'equip de rescat de víctimes d'accident del vostre parc és tot un referent.

L'elevada sinistralitat de la C17 —amb menys accidents mortals després de col·locar-se la mitjanera— ens ha donat experiència en aquest camp. Fa 20 anys, el nostre era el parc que atenia més assistències tècniques (treure gent d'un ascensor, obertures d'habitatges...), accidents i incendis. Totes aquestes copes [assenyalant al darrere] són de concursos d'excarceració, s'ha arribat a ser segons del món. Aquest estiu al concurs de Hannover (Alemanya), l'equip de Granollers va guanyar el premi a millor equip tècnic.

Una dificultat afegida en la vostra feina és la falta de manteniment dels boscos.

Hi ha un tema de calaix i és que antigament es treia més profit del bosc: per fer llenya, la ramaderia, l'agricultura..., i estava més net. Una bona gestió faria que el dia que hi hagués una emergència no fos tan greu, perquè ens trobem amb molta càrrega de foc. Ara, els nostres tres EPAF estan fent neteja de bosc a Sant Bartomeu, a la Roca del Vallès.

Com es col·labora amb la resta de cossos (policia local, mossos, serveis sanitaris, voluntaris ADF-Agrupacions de Defensa Forestal, Protecció Civil...)?

Amb tots els grups actuants fem reunions de coordinació per millorar la nostra feina. Per la revetlla de Sant Joan, per exemple, un dels dies de més feina, podem arribar a fer entre 40 i 80 sortides, i fins a 100 si hi ha sequera. No arribem a tot arreu, de manera que es tracta de coordinar-nos, pensant en les ADF i Protecció Civil, perquè cadascú cobreixi les emergències per a les quals està preparat, sense assumir riscos innecessaris.

